

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 24, точка 1, първо изречение от Регламент (ЕС) № 1215/2012⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че по отношение на сключен между физическо лице и наемодател, отдаващ по занятие ваканционни жилища под наем, договор за краткосрочно предоставяне за ползване на бунгало в управляван от наемодателя ваканционен комплекс, който освен самото предоставяне за ползване предвижда допълнителни услуги като окончателно почистване и предоставяне на спално бельо, се прилага изключителната компетентност по местонахождението на наетия имот, независимо дали ваканционното бунгало е собственост на наемодателя или на трето лице?

⁽¹⁾ Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 2012 г, стр. 1).

Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 27 юли 2022 г. — Agenzia delle Dogane e dei Monopoli/Girelli Alcool Srl

(Дело C-509/22)

(2022/C 389/10)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Ответник: Girelli Alcool Srl

Преюдициални въпроси

- 1) Най-напред, следва ли понятието за непредвидими обстоятелства като причина за загуби, възникнали при прилагане на режим на отложено плащане по смисъла на член 7, параграф 4 от Директива 2008/118/ЕО⁽¹⁾, да се разбира — също както при непреодолима сила — като необичайни и непредвидими, независещи от лицензирания складопържател обстоятелства, които не могат да бъдат избегнати, въпреки че същият е предприел всички предпазни мерки в случая, като обективно е изключена всякаква възможност за контрол от негова страна?
- 2) Освен това, за да се изключи отговорността при непредвидими обстоятелства, трябва ли да се вземе предвид и ако да, в каква степен, положената грижа за предприемане на предпазните мерки, необходими за избягване на вредоносното събитие?
- 3) При условията на евентуалност спрямо първите два въпроса, съвместима ли е разпоредба като член 4, параграф 1 от Законодателен декрет № 504 от 26 октомври 1995 г., който приравнява на непредвидими обстоятелства и на непреодолима сила леката небрежност (на същото лице или на трети лица), с разпоредбата на член 7, параграф 4 от Директива 2008/118/ЕО, който не посочва други условия, по-конкретно що се отнася до „вината“ на извършителя на деянието или на активното лице?
- 4) Накрая, може ли изразът, който също се съдържа в член 7, параграф 4 „или вследствие на разрешение на компетентните органи на държавата членка“ да се разбира в смисъл, че позволява на държавата членка да въведе друга обща категория (лека вина), която може да повлияе върху определението за освобождаване за потребление в случай на унищожаване или загуба на стоката, или този израз не може да включва подобна клауза, а следва да се разбира като отнасящ се до конкретни случаи, разрешавани всеки поотделно или при всяко положение установени за казуси, определени от обективните им компоненти?

⁽¹⁾ Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 година относно общия режим на облагане с акциз и за отмяна на Директива 92/12/ЕИО (ОВ L 9, 2009 г., стр. 12).